

Δευτέρα 9 Φεβρουαρίου

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

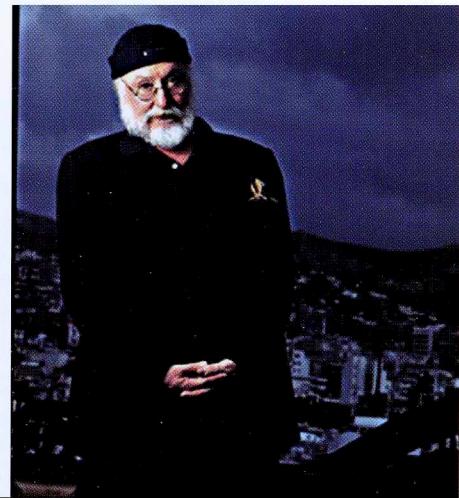
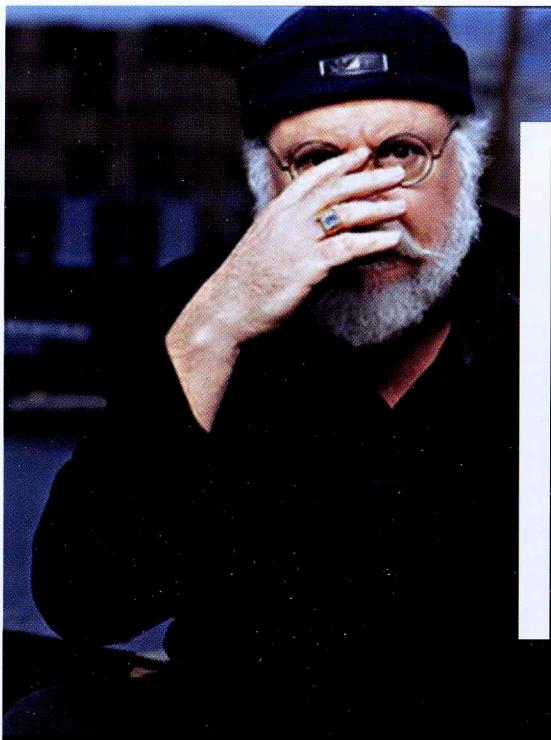
Την άνοιξη του '65, ο – αγνωστός μου – Γ.Μ. Καλιόρης, γράφει στο περιοδικό «Επιθέωρηση Τέχνης» ύστερα από μια πρώτη ακρόαση των τραγουδιών του Σαββόπουλου εκείνης της εποχής : « Τα τραγούδια αυτού του είδους, είναι αδύνατο να τα οικειοπειθούμε σε κάποιο βάθος με την πρώτη ακρόαση ή με ακροάσεις ασυνειδητοποίητης προσοχής αντιστέκονται με πείσμα σε μια τέτοια προσπέλαση ». Διαβάζω αυτές τις φράσεις σε κάποιες από τις πρώτες σελίδες της «Σούμας» του Σαββόπουλου (Εκδ. «Ιανός ») και σκέφτομαι ότι ακόμα και σήμερα - τόσα χρόνια μετά και με όλη την μυθοποίηση του δημιουργού τους και του έργου του – υπάρχουν κομμάτια, υπάρχουν φράσεις, υπάρχουν σημεία αυτού του έργου που θέλουν μια ειδική προσέγγιση, μια ειδική ευαισθητοποίηση, προκειμένου να αποκαλυφθούν. Μ' όλο που πια, η «συνειδητοποιημένη προσοχή» γίνεται όλο και πιο σπάνια – όχι μόνο για τους ανθρώπους των γενεών που μεγάλωσαν με το Σαββόπουλο αλλά και για τους νεώτερους...

«Δεκέμβρη του '44, γεννήθηκα στη Σαλονίκη»...

«Από τα χώματα και με το αεράκι»...

Στα 19 του χρόνια, εγκατέλειψε – λέει – τις νομικές του σπουδές «χάριν της Τέχνης». Αποτέλεσμα αυτής της επιλογής του ήταν 10 μόλις ... κύκλοι τραγουδιών μέσα στα επόμενα 40 χρόνια. Λίγοι αριθμητικά – έστω κι αν γίνονται κάπως περισσότεροι αν προσθέσουμε σ' αυτούς και κάποιες δουλειές που έγιναν με αφορμή το θέατρο και τον κινηματογράφο και κάποιες μεταφορές στα ελληνικά ξένων τραγουδοποιών. Αρκετοί όμως, για να διαμορφώσουν απολύτως το σκπνικό της «προσωπικής εξομολόγησης» σε ότι αφορά το τραγούδι. Να βάλουν τα θεμέλια και να εδραιώσουν ένα κίνημα «τραγουδοποιών». Κι αυτό παρ' ότι για 15 τουλάχιστον χρόνια, ως τα πρώτα χρόνια του '80, αποτελούσαν το μοναδικό ισχυρό πόλο αυτού του «κινήματος». Ο Σαββόπουλος με το ρόλο του τραγουδοποιού, μ' εκείνον του παραγωγού στη δισκογραφία («Εκδίκηση της γυφτιάς» με Ξυδάκη – Ρασούλη – Παπάζογλου, «Μπαράκια» του Βαγγέλη Γερμανού κλπ)

και στην τηλεόραση («Ζήτω το ελληνικό τραγούδι») αλλά και γενικότερα ως προσωπικότητα που έχει και εκφράζει θέσεις μέσα στην ελληνική κοινωνία, αποτελεί περίπτωση μοναδική. Χαράζοντας το δικό του δρόμο – λίγο πιο αργά αλλά και παράλληλα με τις επιλογές των Χατζιδάκι – Θεοδωράκη – είδε να διαμορφώνεται στα βήματά του μια άλλη έκφραση, μια άλλη αντίληψη γραφής...

Ομιλητής: Λάμπρος Λιάβας
Τραγουδιστές: Κώστας Θωμαϊόνης, Αθηνά Ρούτση
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Ακορντεόν: Άννα Δασκαλάκη

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

ΦΟΡΤΗΓΟ (1966), ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΟΥ ΤΡΕΛΟΥ (1969), ΜΠΑΛΛΟΣ (1971), ΒΡΩΜΙΚΟ ΨΩΜΙ (1972), 10 ΧΡΟΝΙΑ KOMMATIA (1975)
HAPPY DAY Μουσική και τραγούδια για την τανία του Παντελή Βούλγαρη (1976), Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΕ ΑΠΟ ΤΑ ΘΥΜΑΡΑΚΙΑ
(«Αχαρνής») (1977), Η PEZEPBA (1979), ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ (1983), ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Τραγούδια και στιγμιότυπα από την ομώνυμη τηλεοπτική εκπομπή) (1987) ΤΟ ΚΟΥΡΕΜΑ (1989), ΜΗΝ ΠΕΤΑΞΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ (1994), ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ («Οδυσσεβάχ», «Πλούτος», «Σιγά, η πατρίδα κοιμάται»)(1996), Ο ΧΡΟΝΟΠΟΙΟΣ (1999)

*Περιλαμβάνονται μόνο οι πρώτες πικογραφίσεις του δικού του υλικού

Τα τραγούδια που ακούγονται:

Η ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΞΙΣ από το «Βρώμικο ψωμί», ΕΛΣΑ ΣΕ ΦΟΒΑΜΑΙ από το «Βρώμικο ψωμί»,
ΕΡΧΕΤΑΙ ΒΡΟΧΗ, ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΠΟΡΑ από τον «Μπάλο», ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΑ από «Το πειριβόλι του τρελού», ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ από το «Κούρεμα»,
ΜΑΣ ΒΑΡΑΝΕ ΝΤΕΦΙΑ από τα «Τραπεζάκια έξω», ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΙΚΡΗ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1965,
ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1974, ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ από το «Βρώμικο ψωμί»,
ΜΗ ΜΙΑΣ ΆΛΛΟ ΓΙ ΑΓΑΠΗ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1965, ΣΥΝΝΕΦΟΥΛΑ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1964, ΤΙ ΕΠΑΙΞΑ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ από τη «Ρεζέρβα», ΤΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΝΩ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΑΣ (Στίχοι : Ντίνου Χριστιανόπουλου)
Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1966, ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ από τα «Τραπεζάκια έξω», ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ από το «Πειριβόλι Τρελού»,
ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Ε.Ε., Τραγούδι του 1965, Η λογοκρισία δεν επέτρεψε την κυκλοφορία του τότε...
Περιλήφθηκε για πρώτη φορά στα «10 χρόνια κομμάτα».